

РЕШЕНИЕ

№ 367

гр. София, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-16 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Маврова

при участието на секретаря Александрина Ж. Пашова
като разгледа докладваното от Елена Маврова Гражданско дело №
20211100108262 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗОДОВ от В. М. М. срещу П.НА Р.Б., за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 70 000 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди от обвинение в извършване на престъпление, за което лицето е било оправдано с присъда от 25.02.2019 г. по НОХД № 7695/2010 г. по описа на СРС, Н.О., 1 състав, влязла в сила на 04.03.2020 г., ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на потвърждаване на присъдата на първата инстанция, т. е. от 04.03.2020 г. до окончателното изплащане на главницата.

Ищецът В. М. М. сочи, че с горепосочената присъда, потвърдена от Софийски градски съд, е признат за невиновен в престъпление по чл. 142а, ал. 2, пр. 1 и пр. 2, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 131, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 130, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК. Твърди, че необосновано повдигнатото обвинение му е причинило сериозен стрес, силни притеснения, главоболие, безсъние, душевно безпокойство и е била накърнена неговата професионална чест и достойнство, тъй като е полицай с дългогодишен стаж. През периода на наказателното производство, не е могъл да се явява на конкурси за заемане на по-високи длъжности. Освен това били публикувани снимки на ищеца, с позорни заглавия и съдържание, свързани със случая на Д.С..

Ответникът Прокуратура на Република България в писмения отговор по реда на чл. 131 ГПК оспорва исковата претенция като недоказана и неоснователна. Счита, че претенцията е в завишен размер и не е съобразена с принципа на справедливост.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 ГПК, намира следното:

Ищецът В. М. М. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 142а, ал. 2, пр. 1 и пр. 2, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 131, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 130, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, на 22.11.2008 г. по ДП № XV- 5/2008 г. на описа на СВОП, видно от представеното постановление.

Видно от присъда от 25.02.2019 г., постановена по НОХД № 7695/2010 г. по описа на СРС, Н.О., 1 състав, подсъдимия В. М. М. е признат за невиновен в това, че в качеството му на длъжностно лице – полицаи, е извършил престъпление по чл. 142а, ал.2, предл. 1 и 2 от НК, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК (противозаконно е лишил от свобода на 30.07.2008 г. Д.К.С., член на Европейския парламент), както и за престъпление чл. 131, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 130, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Оправдателната присъда е потвърдена с решение № 181 от 04.03.2020 г., постановена по ВНОХД № 5251/2020 г. на СГС, НО, II въззивен състав.

Представено е извлечение от протокол от заседание на НС от 18.10.2010 г., както и публикации в пресата във връзка с наказателното производство, в които подсъдимите са сочени като „биячите на Д.С.“.

Установява се, че на ищеца е изплатено обезщетение в размер на 4 900 лв., по повод сключено споразумение от 03.08.2020 г. по чл. 60а от ЗСВ, за нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делото.

Свидетелят И. М. М. сочи, че знае за задържането на брат му, във връзка със случая с Д.С.. Повдигнато му е обвинение от ВП и му е наложена мярка „парична гаранция“. Бил е много стресиран и притеснен, че може да бъде осъден, защото е служител на МВР. Постоянно се е притеснявал, боляло го е главата преди съдебно заседание, имало е публикации и изявления по телевизията, както и статия със заглавие „Мутра в униформа“ Защото е бил подсъдим, му е отказано да се премести в „Гранична полиция“ и през годините не е допускан до конкурси.

От заключението на психологичната експертиза, се установява че ищецът е преживял стрес, силно негативна емоционална натовареност и преживяване във връзка с наказателното производство. В. М. е с развито чувство за отговорност и достойнство, и е бил засегнат неговия образ в професионалната общност, семейство и близки. Преживява като публично поругаването на неговата личност, чувствал се е безпомощен и унижен.

Видно от кадрова справка от МВР, ГД „Жандармерия, Специални операции и борба с тероризма“, младши инспектор В. М. М., служител на зонално жандамерийско управление - София към гореописаната дирекция, е награждаван пет път с писмена похвала и един път с „обявление за благодарност“.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. първо от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда от незаконно обвинение в извършването на престъпление, ако лицето бъде оправдано, като отговорността на правозащитните органи е обективна. За уважаването на предявения иск са необходими кумулативно следните предпоставки: повдигане на обвинение на ищеца за извършване на престъпление; оправдаване на лицето, с влязла сила присъда; наличието на вреди (имуществени и/или неимуществени) и причинно-следствена връзка между незаконното действие на правозащитните органи и настъпилите вреди, които следва да се докажат от ищеца. Размерът на обезщетението за неимуществени вреди от непозволено увреждане е свързан с критерия за справедливост, дефинитивно определен в чл. 52 ЗЗД, спрямо който настъпилата вреда се съизмерява.

В случая са налице всички елементи от фактическия състав, обуславящ отговорността на ответника. Установено е по делото, че ищецът е бил обвинен в извършването на престъпление по чл. 142а, ал. 2, пр. 1 и 2 от НК. Като взе предвид вида и характера на обвинението (което е „тежко“ по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК),

продължителността на наказателното производство (около десет години, както и обстоятелството, че е изплатено обезщетение по чл. 60а ЗСВ), заеманата длъжност от ищеца – полицай, медийното огласяване на наказателното производство, при повлияване върху емоционалното състояние с оглед личността на ищеца, съдът намира, съобразявайки социално – икономическите условия в страната, че справедливото обезщетяване на В. М. М. се равнява на сумата от 20 000 лв. Искът следва да бъде отхвърлен за разликата над 20 000 лв. до пълния предявен размер от 70 000 лв. Върху така определеното обезщетение, се дължи и законна лихва, поначало считано от датата на влизане в сила на оправдателната присъда –04.03.2020г.

На основание на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 10 лв. – за държавна такса и сумата от 200 лв. за съдебно – психологична експертиза.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П.НА Р.Б., гр. София, бул. „*****“, да заплати на В. М. М., ЕГН ******, гр. Мездра, ул. „*****“, чрез адв. д-р Г. В., гр. София, пл. ******, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, сумата от **20 000 лв.** представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от незаконно повдигане и поддържане на обвинение в извършване на престъпление, за което ищецът е оправдан с влязла в сила присъда от 25.02.2019 г. по НОХД № 7695/2010г. по описа на СРС, Н.О., 1 състав, **ведно** със законна лихва, считано от 04.03.2020 г. до окончателното плащане на главницата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над 20 000 лв. до пълния предявен размер от 70 000 лв.

ОСЪЖДА П.НА Р.Б., гр. София, бул. „*****“, да заплати на основание чл. 10 от ЗОДОВ, вр. чл. 78, ал. 1 ГПК, на В. М. М., ЕГН ******, гр. Мездра, ул. „*****“, сума в размер на **10 лв.** – за държавна такса и сумата от **200 лв.** - за психологична експертиза.

Решението може да бъде обжалвано от страните, с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____